

KATINAS OSKARAS MURKUS RUMTUMTUGERIS
labai nemėgo žiemos.

– Ir už ką ją mėgti? – purkštavo tupėdamas ant palangės. – Šalta, šlapia, beveik visi pažįstami paukščiai išskridę į užsienį. Šunų – ir tų mažiau.

Tačiau koks laisvės ragavęs katinas ištvers ilgiau namuose? Taip ir Oskaras Murkus Rumtumtugeris retkarčiais niurnėdamas išslenka į kiemą, bet netrukus sustiręs grįžta atgal toliau sau smurgsoti ir burbėti.

Vieną rytą katinas pabudo ir suprato: tuoj pavasaris. Tiesiog ūsais pajuto. Mikliai smuko laukan – ten išties viskas kvepėjo pavasariu!

„Pagaliau, – apsidžiaugė katinas. – Sulaukėm!“